

N:o 4.

Af herr A. G. Jönsson i Mårarp: Om ändrad lydelse af 26 kap. 2 § byggningsbalken.

I nära öfverensstämmelse med hvad jag vid sistlidne riksdag uti motionen n:o 26 framstälde rörande byggnad och underhåll af prestgårdshus, anhåller jag vördsamt att äfven vid innevarande riksdag få göra följande framställning:

Uti byggningsbalkens 26 kap. 2 §, i hvad den rör kyrkoherdes och socknemännens ömsesidiga skyldigheter vid byggande och underhåll af prestgårdshus, qvarstå, oaktadt den af 1885 års Riksdag beslutade förändring, otydligheter som ofta föranledt tvist emellan prest och socknemän, och icke sällan hafva de senare fått vidkännas såväl reparationer som nybyggnad, ändå lagens syfte ostridigt är att kyrkoherde skall med egen kostnad underhålla de hus, han nybyggda af socknemän emottagit, tills de af »ålder och bruk och ej af prestens vanrykt förfalla», då det åligger socknemän att dem nybygga. De orden »ålder och bruk» kunna dock lemna rum för en ganska godtycklig tolkning. Och svårt är i allmänhet att afgöra om »ålder och bruk» eller prestens vanrykt medfört behof af ombyggnad. Det behöfver jemväl klargöras att, om vissa detaljer af husen vore af »ålder och bruk» förfallna, icke derföre husen i sin helhet vore förfallna till att nybyggas.

Det har ofta händt att synemän till följe af lagens otydlighet ålagt socknemän att bekosta tillfälliga reparationer och sålunda alldeles befriat prest från de i denna § omnämnda skyldigheter. För att bibehålla och främja ett godt förhållande emellan prest och socknemän är det

nödvändigt, att rättigheter och skyldigheter äro i lagen tydligt uttryckta, hvarföre jag vågar föreslå,

att ofta nämnda § måtte erhålla en sådan lydelse, att lagrummets ursprungliga syfte, att socknemännen endast hafva skyldighet att bekosta fullständig nybyggnad, men kyrkoherde att ombesörja husens underhåll måtte, blifva klart uttryckt.

Då förevarande § följaktligen tarfvar omarbetning, anhåller jag vördsamt, att lagutskottet dertill måtte afgifva förslag samt i öfrigt föreslå de åtgärder, som till syftets vinnande anses af behovet påkallade.

Stockholm den 10 maj 1887.

A. G. Jönsson.

Häruti instämma:

And. Gust. Björkman.

Joh. Sjöberg,
Bodaryd.

L. F. Odell.

A. Andersson,
från Jönköpings län.

I. Johnsson.

S. Wieslander.
